

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718202769
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8718202769.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E. F. G., zastúpeného H. I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX A., proti žalovaným: 1./ K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX N., 2./ K. O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX N., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Maroš Zima, s. r. o., so sídlom Okružná 107/1945, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 47 234 831, o vrátenie kúpnej ceny oproti vydaniu jednostopového motorového vozidla, o náhradu nevyhnutných nákladov s príslušenstvom a o neplatnosť kúpnej zmluvy, o odvolaniach žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 7C/25/2018-274 zo dňa 31.05.2023, v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 7 C/25/2018 - 337 zo dňa 11.11.2024, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, okrem priznania 5 %-tného ročného úroku z omeškania žalobcovi vo výroku I. a okrem výrokov III., IV., VI..
- II. M e n í rozsudok vo výroku I. v časti týkajúcej sa priznania 5 %-tného ročného úroku z omeškania žalobcovi tak, že v tejto časti žalobu zamietá.
- III. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovaným v 1. a 2. rade, vo vzťahu k uplatnenému nároku na vrátenie kúpnej ceny, nákladov na vybavenie dokladov na odbore dopravy, nákladov na kontrolu originality a technickú kontrolu, ako aj nevyhnutných súvisiacich nákladov, v rozsahu 70 %.
- IV. Priznáva žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi, vo vzťahu k uplatnenému nároku na primerané finančné zadostučinenie, v rozsahu 100 %.
- V. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad, ako súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 31.05.2023 rozhodol takto:

I. Žalovaní s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne v r á t i ť žalobcovi kúpnu cenu vo výške 1500,- € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 5.1.2017 do zaplataenia a žalobca j e p o v i n n ý žalovaným v 1. a 2.rade v r á t i ť jednostopové motorové vozidlo značky BMW, model C1, typové označenie D., s výrobným číslom motora XXXXX, výrobným číslom rámu P., rok výroby 2002, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 26.5.2016.

II. Žalovaní s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne žalobcovi v y p l a t i ť sumu 802,50 € s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 252,- € od 5.1.2017 do zaplataenia, zo sumy 50,- € od 5.1.2017 do zaplataenia, zo sumy 29,- € od 5.1.2017 do zaplataenia, zo sumy 50,- € od 5.1.2017 do zaplataenia, zo sumy 50,- € od 5.1.2017 do zaplataenia, zo sumy 200,- € od 5.1.2017 do zaplataenia, zo sumy 20,- € od 5.1.2017 do

zaplatenia, zo sumy 100,- € od 5.1.2017 do zaplatenia, zo sumy 5,50 € od 5.1.2017 do zaplatenia, zo sumy 46,- € od 5.1.2017 do zaplatenia, a to do 15.dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

IV. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na 70 % náhradu trov konania vo vzťahu k uplatnenému nároku na vrátenie kúpnej ceny, nákladov na prepis motocykla a dodatočných nákladov, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaní majú voči žalobcovi nárok na 100 % náhradu trov konania vo vzťahu k uplatnenému nároku na primerané finančné zadostučinenie vo výške 10000,- €, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. U p r a v u j e účtárka Okresného súdu Poprad vrátiť žalobcovi sumu 150,- € z titulu preddavku na trovy dôkazu z D14, položky reg. 39 za rok 2020 do 15.dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že žalobca si, po odstúpení od zmluvy, uplatnil voči žalovaným nárok na vrátenie kúpnej ceny, náklady na vybavenie dokladov na odbore dopravy, kontrolu originality a technickú kontrolu, ako aj náhradu nevyhnutných súvisiacich nákladov. Žalobca v žalobe uviedol, že v kúpnej zmluve boli uvedené klamlivé informácie, pretože motocykel nemal najazdených 16.000 km, ale cca 40.000 km, bol havarovaný, plastové diely kapotáže boli použité z viacerých farebných odtieňov a dodatočne prestriekané a opravené, nosný rám bol z iného motocykla, pričom s motocyklom najazdil iba 299 km a motocykel prestal fungovať a nefungoval ani po následnej oprave, preto od zmluvy odstúpil.

Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca od zmluvy odstúpil platne, jednak preto, že bol uvedený do omylu, nakoľko motocykel nemal žalobcom vymienené vlastnosti a zároveň mal vady, ktoré ho robili neupotrebitelným. Keďže došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, došlo zároveň k zrušeniu predmetnej zmluvy od počiatku a každý z účastníkov je v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka povinný vrátiť druhej strane zmluvy všetko, čo podľa nej dostal. Toto zákonné ustanovenie stanovuje vzájomnú previazanosť práv a povinností účastníkov zmluvy, ktorá bola zrušená, t.j. právo jednej zmluvnej strany na vydanie poskytnutého plnenia je podmienené jej povinnosťou vrátiť druhej zmluvnej strane to, čo podľa zmluvy od nej prijala.

3. V súvislosti s námietkou premlčania vznesenou žalovanými súd prvej inštancie poukázal na to, že z odstúpenia od zmluvy zo dňa 06.12.2016, ktoré žalovaný v 1. rade nepochybne prevzal najneskôr dňa 04.01.2017, keďže listom z tohto dňa oznámil žalobcovi, že neakceptuje odstúpenie od zmluvy, nepochybne vyplýva, že žalobca si uplatnil tieto súvisiace náklady: 50 eur za vybavenie ŠPZ, 29 eur zákonné poistenie, 50 eur prevoz vozidla do servisu, 50 eur prevoz vozidla zo servisu, 200 eur oprava vozidla, 20 eur mediátor, 100 eur znalecky posudok, 51,50 eur BMW aplikácia history Poľsko, Nemecko, spolu 550,50 €. Zároveň si žalobca v odstúpení od zmluvy uplatnil aj sumu 252 eur za prepis motorky na dopravnom inšpektoráte, za kontrolu originality a za technickú kontrolu, čo je zo samotného odstúpenia nesporné. Uplatnil si teda 1.500 eur (kúpna cena), 252 eur (vyššie uvedené náklady) a 550,50 eur (dodatočné súvisiace náklady). Výšku týchto nákladov žalovaní nerozporovali, hoci na otázku súdu na pojednávaní, po vrátení veci odvolacím súdom, sa sumu 252 eur snažil právny zástupca žalovaných spochybníť, ale toto súd považoval za účelové. Nikdy dovtedy počas celého konania táto položka uvedená v odstúpení od zmluvy spochybňovaná žalovanými nebola a žalobca ju uplatnil u žalovaného v 1. rade v lehote do 24 mesiacov od prevzatia motocykla (§ 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka), t.j. do 26.05.2018. Všetky ďalšie súvisiace náklady žalobca uplatnil vo vzťahu k žalovaným až po uplynutí tejto lehoty, pričom aj žaloba v tejto veci bola žalovanému v 1. rade doručená až dňa 22.05.2019, teda taktiež po uplynutí citovanej lehoty. Preto pôvodne súd prvej inštancie, ako konštatoval aj krajský súd, v tejto časti nároku vec nesprávne právne posúdil, s poukazom na to, že námietka premlčania uplatnená žalovanými je čiastočne dôvodná. Právny zástupca žalovaných citoval použitie ustanovení §§ 588 až 600 Občianskeho zákonníka na prejednávanú vec, avšak pre účely premlčania navrhol aplikáciu ustanovenia § 504 Občianskeho zákonníka (všeobecnú úpravu zodpovednosti za vady), teda kratšiu 6 mesačnú lehotu, ktorá je pre žalovaných výhodnejšia. Na danú vec je ale potrebné aplikovať v celom rozsahu špeciálne ustanovenia o kúpnej zmluve upravené v Občianskom zákonníku (§§ 588 až 600). Vzhľadom na uvedené, je nárok žalobcu ohľadom ďalších súvisiacich nákladov, okrem tých, ktoré boli uplatnené v odstúpení od zmluvy zo dňa 06.12.2016, premlčaný, bol uplatnený až v priebehu konania, pričom aj

žalobu prevzal žalovaný v 1. rade až dňa 22.05.2019, teda taktiež po uplynutí citovanej lehoty. Pokiaľ ide o počiatok omeškania žalovaných je nepochybné, že výzva na zaplatenie súvisiacich nákladov (spolu s odstúpením od zmluvy) bola žalovanému v 1. rade nepochybne doručená najneskôr dňa 04.01.2017 a nasledujúcim dňom sa preto žalovaní dostali do omeškania.

4. Ohľadom nároku na primerané finančné zadostučinenie súd prvej inštancie zhodne s názorom odvolacieho súdu poukázal na to, že z obsahu podaní zástupcu žalobcu nevyplýva, aby odvolanie proti prvému meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie (rozsudok zo dňa 13.08.2021) smerovalo aj voči zamietnutiu žaloby v tejto časti. Zástupca žalobcu navrhoval v tejto časti konanie zastaviť, avšak z obsahu spisu nevyplýva, aby bol v tejto časti relevantným podaním zobral žalobu späť, preto výrok ohľadom zamietnutia žaloby v časti primeraného finančného zadostučinenia vo výške 10.000 eur nadobudol právoplatnosť uplynutím odvolacej lehoty.

5. Keďže sa žalovaní s plnením peňažného záväzku dostali do omeškania, súd priznal žalobcovi nárok na zákonný 5 %-tný ročný úrok z omeškania (nie 9 % ako si žalobca uplatnil) odo dňa nasledujúceho po doručení odstúpenia od zmluvy žalovanému v 1.rade, keďže až od tohto dňa sa žalovaní preukázateľne mohli do omeškania dostať. Žalobu ohľadom úroku z omeškania za obdobie pred dňom 5.1.2017 a nad zákonnú výšku 5 % súd zamietol. Rovnako zamietol aj náklady uplatnené žalobcom nad sumu 802,50 eur (uplatnil si náklady v celkovej výške 1.205,12 eur), ktoré si žalobca neuplatnil v súlade so zákonnou úpravou včas, teda žalobu ohľadom sumy 402,62 eur zamietol.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, teda vo vzťahu k zamietnutému nároku na primerané finančné zadostučinenie priznal žalovaným 100 % nárok na náhradu trov konania a vo vzťahu k vráteniu kúpnej ceny, nákladom na prepis vozidla a ďalším súvisiacim nákladom v zmysle odstúpenia od zmluvy priznal žalobcovi nárok na pomernú časť náhrady trov konania. Žalobca si tieto náklady spolu s kúpnu cenu uplatnil v celkovej výške 2.705,12 eur (náklady na prepis vozidla a ďalšie súvisiace náklady vo výške 802,50 v zmysle odstúpenia od zmluvy, sumu 402,62 eur po odstúpení a 1.500 eur kúpnu cenu) a súd mu priznal nárok na sumu 2.302,50 eur (802,50 eur ako náklady na prepis vozidla a ďalšie súvisiace náklady v zmysle odstúpenia od zmluvy a 1.500 eur kúpnu cenu). Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 85 %, žalovaní v rozsahu 15 %, čo predstavuje rozdiel v prospech žalobcu v rozsahu 70 %. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu a samostatne posúdil nárok na vrátenie kúpnej ceny spolu s náhradou nevyhnutných nákladov a samostatne nárok na primerané finančné zadostučinenie, keďže takéto rozhodnutie relevantne a spravodlivo odzrkadľuje úspech a neúspech strán v spore.

7. Proti výrokom I., II., III., IV., V. tohto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu, že vzhľadom na jasne a nepochybniteľne preukázaný skutočný stav vo veci uplatnených nárokov žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade, ktorý mal súd prvej inštancie v konaní jasne za preukázaný na základe úpravy petitu žaloby vo veci samej zo dňa 03.11.2019 a jeho vlastného právoplatne vykonateľného uznesenia č.k. 7C/25/2018-119 zo dňa 15.11.2019 v súlade s ustanoveniami § 588 až 600 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) s prihliadnutím aj na právne názory, ku ktorým dospel Krajský súd v Prešove, ako súd druhej inštancie, v odvolacom konaní vedenom pod sp.zn. 17Co/27/2022 vo veci odvolania tak žalobcu, ako aj žalovaným v 1. a 2. rade proti rozsudku súdu prvej inštancie 7C/25/2018-196 zo dňa 13.08.2021 vo veci samej sa nemožno s výrokovými časťami napadnutého rozsudku v častiach I., II., III., IV., a V. súhlasiť, nakoľko sú zmätočné a zavádzajúce a vykazujú znaky porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces. Čo sa týka výrokovej časti I. napadnutého rozsudku preukázateľne nerešpektoval jednak jasne preukázaný skutočný stav, ktorý mal v konaní jasne za preukázaný vo veci spôsobenej škody, ktorá vznikla žalobcovi na základe protiprávneho konania žalovaných v 1. a 2. rade ako aj zákon a v neposlednom rade aj právny názor Krajského súdu v Prešove, že na danú vec je potrebné aplikovať v celom rozsahu špeciálne ustanovenia o kúpnej zmluve upravené v občianskom zákonníku (§§ 588 až 600).

Čo sa týka výrokovej časti II. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie preukázateľne nerešpektoval tak jasne preukázaný skutočný stav vo veci uplatneného práva žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti žalovaných v 1. a 2. rade za vady na predmete kúpnej zmluvy zo dňa 26.05.2016 v zmysle ustanovenia §§ 600 a 510 Občianskeho zákonníka s tým, že k ním zaradil vyššie uvedené nároky

žalobcu patriace do ním uplatneného nároku na náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Čo sa týka výrokovej časti III. napadnutého rozsudku, táto sa týka zamietnutia neidentického hypotetického nároku žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade, keďže, ako je jasne preukázané, žalobca žalobu v časti nároku žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 eur (viď výrovková časť V.), zobrať v súvislosti s úpravou petitu žaloby zo dňa 03.11.2019 späť.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol žalobca, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 31.05.2023 v celom rozsahu zrušil.

8. Proti výrokom I., II., IV. tohto rozsudku podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade. Poukázali na to, že I. výrokom bola určená vzájomná povinnosť strán sporu, keďže sa jedná o synalagmatický záväzok a je nevyhnutné, aby rozhodnutie súdu obsahovalo vzájomnú povinnosť všetkých strán záväzkového vzťahu, teda obaja žalovaní sú povinní vrátiť kúpnu cenu a žalobca je povinný vrátiť motocykel obom žalovaným. Tým, že súd prvej inštancie uložil žalovaným povinnosť, okrem vrátenia kúpnej ceny, zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % od 05.01.2017 a žaloba po celý čas od odstúpenia od kúpnej zmluvy, ktoré vykonal 06.12.2016 neurobil úkon smerujúci k vráteniu motocykla, ktorý je v súčasnej dobe v jeho držbe a podľa jeho informácií v nepojazdnom stave, mohol žalobca po celý čas predmetný motocykel bezdôvodne užívať. Takýmto neprimeraným uložením povinnosti zaplatiť úrok z omeškania iba jednej strane došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu žalovaní žiadajú, aby bola uložená vzájomná povinnosť jednej strane vrátiť kúpnu cenu vo výške 1.500 eur a druhej strane povinnosť vrátiť motocykel, bez uloženia povinnosti platiť úrok z omeškania, pretože obidve zmluvné strany sú v omeškaní so vzájomným plnením. Žalovaní zároveň poukázali na to, že výroku I. nie je zrejmy časový údaj pri úroku z omeškania, teda či sa jedná o mesačný, ročný, resp. iný úrok z omeškania (odvolací súd poznamenáva, že z výroku I. vyplýva, že sa jedná o ročný úrok z omeškania). Rovnakú námietku žalovaní prezentovali aj vo vzťahu k II. výroku (pozn. v tom skutočne nie je uvedený časový údaj týkajúci sa priznaného úroku z omeškania).

Čo sa týka náhrady nevyhnutných nákladov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady žalovaní poukázali na to, že odvolací súd v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania poukázal na to, že dôvodné je priznať iba tie náklady, ktoré sú špecifikované v odstúpení od zmluvy a všetky ďalšie súvisiace náklady žalobcu už boli uplatnené vo vzťahu k žalovaným po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dôvodu preto žalovaní namietali, okrem sumy 550,50 eur, aj priznanie sumy 252 eur. Žalovaní majú za to, že je dôvodné uložiť im povinnosť vrátiť im kúpnu cenu a náklady na opravu a prepis vo výške 550,50 eur, t.j. spolu 2.050,50 eur, čo je 75 % z uplatnenej sumy, a preto žalovaní mali v konaní úspech 25 % a náhrada trov konania pre žalobcu má predstavovať 50 %. S poukazom na vyššie uvedené majú žalovaní za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, napadnuté výroky považujú za nepreskúmateľné, nevykonateľné a zmätočné. Preto navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec sám rozhodol tak, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne vrátiť žalobcovi kúpnu cenu vo výške 1.500 eur s tým, že žalobca je povinný žalovaným v 1. a 2. rade vrátiť motocykel (I. výrok), žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 550,50 eur spolu s 5 %-tným ročným úrokom z omeškania od 05.01.2017 do zaplatenia (II. výrok) a žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (IV. výrok).

9. Podaním zo dňa 22.07.2018 (prvoinštančného súdu doručeným dňa 27.07.2018) navrhol žalobca okrem iného určiť aj neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 26.05.2016 (čl. 36 spisu) a podaním zo dňa 03.11.2019 žalobca zobrať v tejto časti návrh späť (čl. 116 spisu). Keďže o tomto návrhu nebolo rozhodnuté, teda súd prvej inštancie nerozhodol o celom predmete konania a zároveň vo výroku II. svojho rozsudku zo dňa 31.05.2023 neurčil za aké časové obdobie priznal zákonný úrok z omeškania (absencia údajov o tom, že sa jedná o ročný úrok), odvolací súd uznesením zo dňa 26.09.2024 vrátil vec súdu prvej inštancie na postup podľa § 225 CSP.

10. Súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom zo dňa 11.11.2024 doplnil výrok II. rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 7 C 25/2018 - 274 zo dňa 31.05.2023 tak, že do tohto výroku doplnil údaj, že sa jedná o ročný úrok z omeškania a zároveň doplnil do tohto rozsudku výrok VII., ktorým konanie o nároku na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zastavil.

11. Proti tomuto dopĺňujúcemu rozsudku podal odvolanie žalobca ktorý uviedol, že sa stotožňuje s doplnením rozsudku o skutočnosť, že v pôvodnom rozhodnutí absentoval údaj o tom, že úrok z omeškania bol priznaný ročne, ale vyjadril nesúhlas s doplneným výrokom VII., a to z dôvodu nedostatku procesnej podmienky podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, ktorý nemožno odstrániť. Uviedol že žalobca od predmetnej kúpnej zmluvy odstúpil podľa § 597 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a tým sa táto zmluva stáva podľa § 48 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Zároveň žalobca uviedol, že podľa senátu odvolacieho súdu bolo právoplatne rozhodnuté o primeranom finančnom zadostučinení, k čomu súd ale dospel na základe zavádzajúcej a absolútne neplatnej V. výrokovej časti rozsudku zo dňa 31.05.2023, ktorou súd prvej inštancie dopredu priznal žalovanému trovy konania vo veci samej vo výške 100 %, pričom obídením ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP dopredu prejudikoval de iure výsledky súdneho konania vo veci samej, a teda z bezprávia urobil právo čím hrubým a bezprecedentným spôsobom porušil práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd zrušil dopĺňací rozsudok zo dňa 11.11.2024 vo výroku VII., ktorým konanie o nároku na určenie neplatnosti zmluvy zastavil a taktiež, aby zrušil výrok V. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 31.05.2023.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP)) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobami oprávnenými podať odvolanie (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaniach, ako aj konanie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolania prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaniach do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 20.06.2025 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť a čiastočne zmeniť.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. V súvislosti s odvolaním podaným žalobcom odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu jeho odvolania nie je v úplnosti jasné aké skutočnosti žalobcovi nie sú jasné a z akých konkrétnych dôvodov napadol odvolaním rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie neaplikoval ustanovenia § 588 až 600 Občianskeho zákonníka, a že mu mal priznať všetky náklady, ktoré sa uplatnil v tomto konaní. Odvolací súd poukazuje na to, že už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, jasne vymedzil, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať práve ustanovenia citované žalobcom, ktoré aj súd prvej inštancie správne aplikoval. Zároveň správne posúdil ktoré nároky sú premičané, a ktoré nie. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že podľa § 599 ods. 2 Občianskeho zákonníka si právo na náhradu nevyhnutných nákladov nemožno uplatniť na súde v lehote 24 mesiacov od prevzatia veci, čo predstavuje v tomto konaní všetky nároky, ktoré si uplatnil žalobca v odstúpení od zmluvy zo dňa 06.12.2016, pričom motocykel si prevzal dňa 26.05.2016, teda nároky uplatnené v odstúpení od zmluvy boli uplatnené včas a ostatné nároky vo výške 402,62 eur boli uplatnené po tejto lehote, preto sú premičané a súd prvej inštancie v tejto časti žalobu správne zamietol.

14. Žalobca podal odvolanie aj proti dopĺňaciemu rozsudku z dôvodu, že nakoľko odstúpil od zmluvy, tak táto je neplatná. Odvolací súd k tomu uvádza, že odstúpiť je možné iba od platnej zmluvy, preto pokiaľ by mala byť prijatá argumentácia žalobcu, tak by nebolo platné ani jeho odstúpenie od zmluvy, pričom v danom prípade došlo v dôsledku odstúpenia od zmluvy k jej zrušeniu s tým dôsledkom, že strany si majú vrátiť to, čo si podľa zmluvy navzájom plnili.

15. Žalobca taktiež poukázal na to, že neboli splnené podmienky procesné podmienky podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, čo vôbec konkrétne nešpecifikoval, ale touto argumentáciou smeroval, okrem vyššie

uvedeného, aj k rozhodnutie súdu týkajúceho sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie, vo vzťahu, ku ktorému odvolací súd opätovne poukazuje na to, že zamietnutie žaloby v tejto časti je právoplatné a súd prvej inštancie v tomto rozhodnutí správne rozhodol o trovách konania tak, že žalovaným ktorí boli v tejto časti konania úspešní, priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

16. Žalobca po podaní odvolania, taktiež podal návrh na výsluch svedka H. K. ktorý, podľa žalobcu mal byť účastníkom kúpnej zmluvy na strane predávajúceho (pozn. zo zmluvy nevyplýva, aby táto osoba bola účastníkom kúpnej zmluvy zo dňa 26.05.2016), a ktorý by mal potvrdiť podmienky kúpnej zmluvy a technický stav motocykla, čo ale pre potreby tohto konania nie je potrebné nakoľko skutkový stav bol zistený dostatočne. Navyše sa jedná o novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, pretože žalobca nepreukázal, že tento dôkaz bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Žalovaní ohľadom nevyhnutných nákladov, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady, poukázali na to, že odvolací súd sa vo svojom prvotnom rozhodnutí jasne vyjadril, že z titulu premlčania považuje za dôvodné iba náklady v celkovej výške 550,50 eur. Odvolací súd k tomu uvádza, že súčasťou odstúpenia od zmluvy bolo uplatnenie kúpnej ceny, t.j. 1.500 eur, ale aj nákladov na vybavenie dokladov na odbore dopravy, nákladov na kontrolu originality a nákladov na technickú kontrolu v celkovej výške 252 eur. Uvedené vyplýva zo samotného odstúpenia od zmluvy (čl. 55 spisu), pričom žalobca si uplatnil aj ďalšie dodatočné náklady v celkovej sume 550,50 eur. Súčasťou odstúpenia od zmluvy bola teda celková suma vo výške 2.302,50 eur, tak ako o tejto sume aj správne rozhodol súd prvej inštancie, pričom podstatnou okolnosťou, na ktorú poukázal odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí bolo to, že žalobca si v zákonnej lehote v zmysle § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka uplatnil celkovú sumu 2.302,50 eur a všetky ďalšie súvisiace nevyhnutné náklady, ktoré si žalobca uplatnil až po uplynutí tejto zákonnej lehoty, t.j. po 26.05.2018, sú premlčané. Keďže si ale žalobca uplatnil včas aj náklady vo výške 252 eur, tento nárok bol uplatnený včas a bolo dôvodné ho priznať.

18. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovaných týkajúcou sa uloženia ich povinnosti vrátiť žalobcovi kúpnu cenu aj s úrokom z omeškania s tým, že na druhej strane žalobcovi nebola uložená povinnosť vrátiť motocykel s akoukoľvek ďalšou povinnosťou, nakoľko vzhľadom na to, že sa jedná v danom prípade o vzájomný záväzok zmluvných strán, je skutočne porušením práva žalovaných to, pokiaľ by títo mali byť zaviazaní vrátiť kúpnu cenu s príslušenstvom (úrokom z omeškania) a žalobca by mal vrátiť predmet kúpy bez akejkoľvek sankcie. Odvolací súd akceptoval návrh žalovaných, ktorí žiadali, aby bola uložená vzájomná povinnosť jednej strane vrátiť kúpnu cenu vo výške 1.500 eur a druhej strane povinnosť vrátiť motocykel, bez uloženia povinnosti platiť úrok z omeškania, pretože obidve zmluvné strany sú v omeškaní so vzájomným plnením.

Odvolací súd z tejto súvislosti poukazuje na to, že v danom prípade sa jedná o tzv. synalagmatický záväzok, teda jedná sa o vzájomnú povinnosť strán sporu plniť si navzájom, čo má byť rešpektované aj vo výrokovvej časti rozsudku. Čo sa týka prípadného plnenia príslušenstva týchto plnení, tak zákonná úprava neupravuje, aby sa malo plniť aj príslušenstvo, teda v danom prípade úrok z omeškania, keďže tak ako správne poukázali žalovaní, doteraz sú v omeškaní s splnením obe strany a z § 457 Občianskeho zákonníka vyplýva, že každý z účastníkov zmluvy vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal, teda v danom prípade vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu motocykla a zo zákona nevyplýva synalagmaticita úroku z omeškania, ktorý v čase uzavretia zmluvy neexistoval, pričom uvedený spôsob zodpovedá aj zásady spravodlivosti, pretože obe strany doposiaľ majú k dispozícii predmet kúpnej zmluvy.

Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd akceptoval námietku žalovaných a rozsudok súdu prvej inštancie rozsudok vo výroku I. v časti týkajúcej sa priznania 5 % - tného ročného úroku z omeškania zmenil podľa § 388 CSP tak, že v tejto časti žalobu zamietol.

Odvolací súd zároveň poznamenáva, že aj keď vo výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie nebola určená lehota na plnenie (paričná lehota), z ustanovenia § 232 ods. 3 CSP vyplýva, že lehota na plnenie je 3 dni, preto v danom prípade budú strany povinné vrátiť si vzájomné plnenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

19. V zostávajúcej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, keďže v tejto časti nezistil naplnenie ani jedného z odvolacích dôvodov, vrátane žalobcom namietaného porušenia práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti odvolací súd

poznamenáva, že žalobca ani relevantne nešpecifikoval v čom konkrétne má spočívať porušenie tohto práva.

20. Vzhľadom na to, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne zmenil, podľa § 396 ods. 2 CSP opätovne rozhodol o trovách prvoinštančného konania. Na základe § 262 ods. 1 CSP, s použitím § 255 ods. 1, 2 CSP odvolací súd v časti týkajúcej sa vrátenia kúpnej ceny a súvisiacich nevyhnutných nákladov priznal nárok na náhradu trov konania pomerne úspešnejšiemu žalobcovi, ktorého úspech predstavoval 85 % a neúspech 15 %, preto priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 % O trovách konania v časti primeraného finančného zadosťučinenia, priznal úspešným žalovaným voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, s použitím § 262 ods. 1 a 255 ods. 1, ods. 2 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný (podľa obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania ani nevznikli) a žalovaný boli čiastočne úspešní, v časti nepriznania úrokov z omeškania žalobcovi vo výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie a čiastočne neúspešní v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 252 eur žalobcovi v rámci II. výroku, preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).